

[Edvard Sørensen.]

vejfondens midler, som jo går ind i statskassen, rentefrit, men at der på den anden side ikke tilkommer staten noget vederlag for opkrævningen af de i § 1 omhandlede afgifter.

Det næste kapitel angår vejnævnet. Der foreslås nedsat et vejnævn, bestående af 2 af ministeren udnævnte medlemmer, hvoraf den ene skal være nævnets formand, og 7 andre medlemmer, hvoraf 1 udpeges af indenrigsministeriet, 2 udpeges af Amtsrådsforeningen, 2 af De samvirkende Sognerådsforeninger, 1 af Købstadsforeningen og 1 af Københavns magistrat. Dette vejnævns opgave skal bl. a. være at blive taget med på råd, når der skal gives ekstraordinære tilskud til kommunerne, og hvor der overgår veje fra sognekommuner til amtskommuner, skal dette vejnævn være formidler. Derudover skal vejnævnet være til rådighed for ministeren, hvis han mener, det er nødvendigt at gøre brug af vejnævnets kendskab og arbejdssevne.

Kapitel IV indeholder overgangsbestemmelser. Det kan tænkes, at nogle kommuner i de sidste 3 år eller i nogle af de sidste 3 år har haft meget store udgifter til deres veje og derfor nu får en meget lille udgift. Af den grund er det nødvendigt at have en overgangsbestemmelse, så man undgår, at disse kommuner kommer ud for økonomiske rystelser, og derfor foreslås det i § 12, at i de første 3 finansår efter lovens ikrafttræden kan ingen kommune få et refusionsbeløb, der er mindre end det, den ifølge den nugældende lov har fået i de sidste 3 finansår. Der er også en overgangsbestemmelse, der angår samvirke mellem kommunerne, og endelig er det, som også ministeren nævnte, en forudsætning for forslaget, at man overfører nogle af de mest trafikerede, de mest gennemgående sogneveje til amterne. Det foreslås samtidig, at når sådanne overførsler finder sted, skal disse veje sættes i stand for vejfondens midler, og det vil sige, at hvis man tænker sig sådanne veje overtaget i betydelig udstrækning, vil vejfondens midler være beslaglagt til disse opgaver et betydeligt stykke tid fremover. Forskellen mellem vejfondstilskuddet og det beløb, som det andrager at udbygge vejen, skal betales af den kommune, der afstår vejen. Hvis man nu tænker sig, at nogle af disse veje er udbygget, men ikke er holdt for godt vedlige, skal den pågældende kommune også betale, hvad det koster at føre dem op i den stand, de skal være i. Endelig foreslås det tilsidst, at samtlige hidtil

oppebårne, men endnu uforbrugte beløb skal overgå til vejfonden.

Det er de bemærkninger, jeg gerne har villet gøre om enkelthederne i forslaget, inden vi går videre i behandlingen.

Jeg vil gerne rette en tak til ministeren for offentlige arbejder for den venlighed, hvormed forslaget blev modtaget. Jeg forstår, at ministeren har visse betænkeligheder og mener, at der er visse områder, hvor der må foretages en mere dybtgående undersøgelse, end tilfældet, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, har været. Jeg er ganske enig med ministeren i, at inden man færdiggør forslaget her i folketinget eller i rigsdagen i det hele taget, må man have undersøgt forholdene til bunds.

Ministeren var også inde på den betænkelighed, der lå i, at man nu gik over til at garantere kommunerne den efter skalaen fastsatte procentssats, og frygtede for, at det kunne betvirke, at man ville kaste sig ud i meget betydelige vejarbejder i sammenligning med tidligere. Jeg skal ikke bestride, at der vil kunne komme nogen stigning i udgifterne, for kommunerne ved nu med sikkerhed i forvejen, hvad de får, og det gør dem mere trygge, end de kan være under den nuværende ordning, men at det skulle tage et sådant omfang, at der ikke skulle blive penge til andet, det tillader jeg mig at tvivle på, og jeg vil egentlig også tro, at ministeren selv tvivler på rigtigheden deraf. Ministeren nævnte, at man ønsker, at de afgifter, der lægges på motorfolket, skal sættes ned, og det er vi mange der ønsker. Personligt tror jeg nu ikke rigtigt på, at det politisk er muligt i øjeblikket at gøre det, og derfor er det meget vigtigt for motorfolket at vide, at de penge, de erlægges på de forskellige områder, i deres helhed går til forbedring af det vejnet, de kører på, og dermed nedsætter sliddet på det materiel, de kører med.

Ministeren var også inde på, at der var nogen betænkelighed ved, at amterne skulle overtage disse 5 000 km veje på det beskatningsgrundlag, der foreligger for amterne. Jeg deler ganske ministerens opfattelse i så henseende, og hvis vi ikke stod i den økonomiske situation, som vi gør her i Danmark, havde jeg også ønsket at give de foreslåede refusionsprocenter en tak opad, og det gælder alle kommuner, også amtskommunerne. Når jeg har holdt det nede på det her foreslåede, er det af hensyn til de økonomiske forhold, hvorunder vi lever for øjeblikket; men hvis der fremkommer